

ZPRAVODAJ GKL 1/2019 – ČERVENEC

Příjemné čtení Vám přeje redakční rada ve složení Jiří Gut, Marek Babšický a Petr Gottwald. Své náměty na to, co byste rádi viděli v dalších číslech, nám můžete posílat na adresu zpravodaj@gkl.cz nebo přes diskusní fórum na klubovém webu.

1928
GOLFOVÝ KLUB LÍŠNICE

Vážené golfové přítelky, líšničtí golfisté,

máme za sebou jarní část golfové sezóny a čekají nás prázdniny a čas letních dovolených. Většina z nás již odehrála nějaký ten turnaj nebo jsme alespoň strávili spolu se svými přáteli při golfu pěkné jarní dny.

Někteří si splnili své sny a zimní natrénované hodiny promítli ve zlepšení svých hry, jiní naopak opět svá předsevzetí nenaplnili a potvrdili si, že golf je někdy střídání radosti a euforie s chvilkovým zklamáním. Naštěstí radost a potěšení z golfu určitě vždy převažuje a je trvalejší.

Předpokládáme, že takřka všichni z nás se již seznámili alespoň s nejdůležitějšími změnami pravidel golfu, které platí od počátku letošního roku. Protože se jedná o nejrozsáhlejší úpravy pravidel za mnoho let, informovali jsme členy našeho klubu o nejzásadnějších změnách již před sezónou. Zde ve Zpravodaji se k novým pravidlům přesto vrátíme ještě jednou, tentokrát se zaměřením na dopady změn při různých herních situacích.

V loňském roce, kdy náš klub slavil 90. výročí od založení, jsme se ve Zpravodaji podrobně věnovali pohledem pana Prokopa Sedláka devíti dekadám historie Golfového klubu Líšnice. Pro toto letní číslo našeho Zpravodaje je pro vás připraveno ohlédnutí za fascinující, odvážnou akcí, od které uplynulo přesně 75 let a při které se skupina spojeneckých letců pokusila o útěk z německého zajateckého tábora. Jedním z aktivních organizátorů a aktérů útěku byl letec RAF a významný člen našeho klubu Ivo Tonder.

Dále v aktuálním vydání Zpravodaje najdete další díl seriálu „Co roste na

našem hřišti“, pozvání na významné a oblíbené letní turnaje – Texas Scramble týmů a Pohár Líšnice – a informace o zapojení našeho klubu do akce „Bav se golfem“ spolu s přehledem produktů, které jsme připravili pro začínající golfisty nebo pro ty, kteří by chtěli golf zkusit, ale zatím se neodvážili.

Přejeme vám příjemné letní čtení, vřelé léto, krásné dovolené a hlavně spousty radosti při návštěvách našeho hřiště.

Pěknou hru a dobrou sezónu.
Petr Gottwald

IVO TONDER – 75 LET OD ÚTĚKU ZE SAGANU

Letos na jaře uplynulo tři čtvrtě století od odvážné akce, při níž se skupina zajatých spojeneckých letců včetně člena GKL Ivo Tondera pokusila uprchnout z německého tábora. Pojďme si při této příležitosti připomenout tuto významnou postavu našeho klubu, po níž je mimo jiné pojmenována 7. jamka líšnického hřiště.

Ivo Tonder

V noci z 24. na 25. březen 1944, tedy před 75 lety, došlo k velkému útěku spojeneckých letců z německého zajateckého tábora Stalag Luft III, který se nacházel poblíž města Sagan (dnes Żagań v Polsku). Tohoto historického útěku 126 metrů dlouhým tunelem, který zajatci i přes bedlivé střežení německými

strážemi vykopali, se zúčastnili také tři čeští letci, příslušníci britského letectva RAF. Byli to Arnošt Valenta, Bedřich Dvořák a člen našeho golfového klubu Ivo Tonder. Ze 76 zajatců, kteří té noci z tábora utekli, bylo 73 mužů zadrženo a z nich 50 na přímý rozkaz Hitlera zavražděno. Mezi nimi i Arnošt Valenta.

Bedřich Dvořák a Ivo Tonder, přestože byli odsouzeni k smrti, válku přežili. Před koncem války je z pevnosti Colditz, kde čekali na výkon trestu, osvobodili američtí vojáci.

Zajatecké tábory u Saganu byly tři: severní, střední a východní. Iva umístili do severního tábora pod číslem 83232.

Během svého věznění se několikrát marně pokusil o útěk. Jednou pod haldou odpadků. Málem to zaplatil životem, když se Němci rozhodli těmito odpadky zasypat jámu. Pak se zajatci, kteří měli vynikající vlastní organizaci, pustili do kopání tří tunelů s názvy Harry, Dick a Tom. Němci věděli i o takové možnosti útěku, protože již dříve byl jeden tunel prozrazen. Proto po táboře jezdili s těžkými vozidly s cílem případný tunel probořit. Tunel Tom byl skutečně záhy prozrazen. Zajatci se pak rozhodli dokončit pouze Harryho a nedokončeného Dicka využít pro podzemní sklad a padělatelské, krejčovské a jiné dílny. Harry vedl v hloubce 8 m pod povrchem, aby nedošlo k jeho proboření, a byl dlouhý 126 metrů. V golfovém muzeu v Dánsku mají z tohoto tábora golfové hole, které zajatci získali prostřednictvím Červeného kříže. Svým chozením za golfovými míčky po táboře i do blízkosti ostatních drátů trvale zajatci odváděli pozornost strážů od své hlavní činnosti, kopání tunelu.

Harry byl zdárně dokončen a útěk se uskutečnil v noci z 24. na 25. března 1944. Počítalo se s útěkem 200 zajatců. V severním táboře bylo 4000 zajatců a z toho jen 20 Čechů. Útěkáři byli vybíráni losem, až

na 20 hlavních organizátorů akce. Mezi tyto organizátory patřili i tři Češi, Tonder, Dvořák a Valenta. Ti losovat nemuseli. Tunelem prošlo 76 zajatců, dalšího pak již Němci chytili a tím útek tunelem skončil. Patnáct zajatců Němci chytili hned v těsné blízkosti tábora. Z dosahu tábora se podařilo utéci 61 letcům.

Zajatci utíkali z oblasti tábora po dvojicích. Ivo se svým partnerem, Angličanem Johnnym Stowerem, jeli vlakem do Liberce. Cestou byli však zatčeni a připojeni ke skupině již dříve chycených uprchlíků. Iva jako protektorátního příslušníka odvezli přes jeho protesty do Prahy do pankrácké věznice, ostatní zajatce údajně zpět do Saganu. Cestou je však všechny postříleli. Z celkového počtu 61 uprchlíků, kterým se podařilo dostat z oblasti Saganu, se dostali do Anglie jen tři. Ostatní buď byli postříleni (doloženo padesát obětí, mezi nimi i Valenta), nebo se jejich stopa ztratila. Zřejmě též zahynuli.

Na Pankráci se Ivo sešel s dalším Čechem ze Saganu, Bedřichem Dvořákem. Po nějakém čase nastaly pro Iva výsledky v proslulé Pečkárně. V tu dobu gestapo zatklo Ivovu maminku Slávu a bratra Hanna a oba drželo též v pankrácké věznici. Iva drželi 7 měsíců na samotce.

Po této době se podařilo, že mohl vyjít na vězeňský dvůr. Tam mu však dozorce dal z ničeho nic facku. Ivo mu ji vrátil a ještě hodně přidal. Dozorce utekl, Ivo však putoval do temnice bez stravy. Asi po týdnů pobytu v temnici byli Ivo a Dvořák převezeni do vojenské věznice v Loretě a odtud po třech dnech do zajateckého tábora v Barthu na břehu Baltu (to před Vánoce 1944). Tam je oba drželi tři neděle v táborovém vězení téměř bez stravy. Když Ivo vyšel z vězení, vážil 47 kilo. Zajatci se na něj začali ze svých skromných přidělů skládat, takže rychle svoji váhu dohonil. Pak je opět eskortovali do Lipska do vězení a tam jim oznámili, že je jako zrádce odsoudili k trestu smrti. Poprava se měla konat po 99 dnech. Z Lipska je odvezli do Colditzu, hradu, který Němci přetvořili na speciální vězení pro významné zajatce, odsouzence k smrti a nenapravitelné útekáře.

Fronta se již přiblížila a Američané udělali odvážnou akci. Prolomili frontu a po bitvě s oddílem SS vězně osvobodili. Pak se i s vězni rychle stáhli. Stalo se to 16. dubna 1945, v den Ivoových narozenin. Dobrý dárek k dvaatřicetinám. Americké Dakoty je pak odvezly do Anglie, do místa, kde před pěti lety vstupoval do RAF. 3. května 1945 se Ivo oženil s majorkou československého letectva, atletkou a závodní lyžařkou Jiřinou Ascherovou.

Válka skončila. Po návratu do Prahy se prožité útrapy začaly projevat na Ivoově zdraví. Následovalo léčení a odchod z armády. Již jako civilista zakoupil farmu u Mariánských Lázní a začal chovat slepice. V roce 1947 byl jedním ze zakládajících členů nového českého golfového klubu, Golf Clubu Mariánské Lázně, a stal se jeho kapitánem.

Přišel rok 1948 a první výhrůžky od komunistických sousedů, že o farmu přijde. Proto se s Jiřinou rozhodli, že odejdou z republiky. Měli již dvě malé děti, dvouletého syna a šestinedělní dceru. Na hranicích je chytili a Ivo putoval do chebské věznice. Zůstal tam do října 1948. Nakonec mu pomohla přimluva Adolfa Hoffmeistera, který byl vyslancem v Paříži. Jen byl venku, pokusili se s Jiřinou a dětmi o další útek. Vždy však museli útek přerušit a vrátit se. Na začátku roku 1949 Iva zatkli znovu a obvinili z těch nejtěžších zločinů proti republice. Obhájce ho uklidňoval, že při troše štěstí by mohl dostat jen 25 let. Při prvním výsledku mu vyšetřovatel dal facku. Ivo si to nenechal líbit a v kanceláři začaly lézat psací stroje. Udolali ho až čtyři chlapi s obuškami. Pak přišel soud. Přes snahu prokurátora postavit ho do čela protistátní lidovecké skupiny se soudu nepodařilo najít vazbu mezi Ivoem a lidmi, které před tím nikdy neviděl. Rozsudek nakonec zněl jeden rok žaláře. To už měl ve vazbě téměř odpykané. Odvezli ho do vězení do Blanska a nechali pracovat ve slévárnách. V tu dobu se dozvěděl, že zavřeli jeho ženu Jiřinu. Má-li pomoci Jiřině, musí být na svobodě. Proto se rozhodl nečekat na propuštění a riskoval útek. Útek se podařil a byl, jako vše v jeho dosavadním životě, velmi dramatický. Nakonec se mu podařilo přejít hranice do Rakouska. To bylo koncem roku 1949. V Rakousku

začal okamžitě organizovat útek své ženy Jiřiny z republiky.

V době, kdy byl Ivo zavřený, pokoušela se Jiřina s dětmi několikrát o ilegální přechod hranic. Nakonec ji chytili u Sušice a uvěznil. Napřed strávila šest měsíců ve vazbě, potom byla odsouzena na dva roky tábora nucených prací (TNP). Mezitím Ivo utekl a z Rakouska poslal vzkaz svému bratrovi Hannovi, aby Jiřinu navštívil v TNP a sdělil jí kontaktní adresu a heslo pro útek. Hanno si tuto pomoc později odpracoval v komunistickém kriminále na jáchymovském uranu. Po třech měsících dostala Jiřina propustku z TNP k návštěvě dětí. To bylo 9. května 1950. Do TNP se již nevrátila a uchýlila se do ilegality. Skrývala se na různých místech a připravovala svůj útek za hranice. Pomocí adresy od Hanno Tondera se napojila na ilegální převaděčskou skupinu. Několik pokusů o útek skončilo nezdarem a nutností se vrátit. Koncem září 1950 se začal rodit pokus, který byl nakonec úspěšný. Jiřina utíkala přes hranice do sovětské okupační zóny v Rakousku a odtud do Vídně. Byl to její devátý pokus. Ivo a Jiřina se ve Vídni šťastně sešli, jejich děti však stále byly za železnou oponou. Následovala další akce, při níž se děti pomocí převaděčů vyslaných z Rakouska dostaly do Vídně. To byl červen 1951.

Ivo Tonder předává v lišnické klubovně ceny při Memoriálu Hanno Tondera (začátek 90. let)

Tím nejdramatičtější část Ivova života končí. Ani dále to nebylo lehké, ale nešlo o život. Po krátkém působení v RAF začal podnikat. Nejdříve si zřídil malou tiskárnu, později koupil továrnu. Žil v Anglii a ve Francii. Po listopadu 1989 začal jezdit do Prahy a samozřejmě i na Líšnici, na které byl naposledy na podzim v roce 1939. Bylo obdivuhodné, jaké detaily si z doby svého předválečného působení na

Líšnici pamatoval. Našel i značky, které v klubovně před svým odchodem do zahraničí udělal. V roce 1993, ke svým osmdesátinám, přijal čestné členství v GKL.

Na květnové oslavě 50. výročí konce II. světové války měl být povýšen do hodnosti generála letectva. Náhle se však jeho zdravotní stav výrazně zhoršil. Pan prezident Havel proto uspořádal podepsání jmenovacího dekretu a ten mu byl 28. dubna 1995 předán v jeho bytě v Henley v Anglii velvyslancem České republiky za přítomnosti jeho ženy Jiřiny, Lady Abrahamsové, přítele z války a vojenského atašé. Z této pocty se však mohl těšit jen pět dnů. Dne 4. května 1995 ráno zemřel. Tím se uzavřel život muže, na kterého bychom měli vždy s vděčností vzpomínat.

Prokop Sedlák

NOVÁ PRAVIDLA GOLFU

Na jaře letošního roku rozeslal náš klub svým členům krátký souhrn deseti nejvýraznějších změn, které od 1. ledna 2019 přinesla nová pravidla golfu. Tato základní informace je i nadále k dispozici v klubovně. Jestliže už jste si tedy zvykli, že například můžete hledat míč již jen tři minuty a že dropovat musíte z výše kolen, pak vám nabízíme pohled na další sadu pravidlových novinek.

Kromě samotných pravidel lze zájemcům o změny doporučit zejména přehledný patnáctidílný seriál o nových pravidlech od Dalibora Procházky z ČGF, který byl i jedním z podkladů pro tento článek.

Poškozená hůl

Poškodíte-li během hry některou ze svých holí, již není třeba řešit, jestli se tak stalo při samotné ráně, nebo z jiného důvodu (například ze vzteku). Ani v jednom případě si ji totiž nesmíte vyměnit. Výjimkou by byl případ, kdy vám hůl poškodil někdo jiný. Nově však poškozenou hůl smíte po zbytek kola používat.

Pomoc s nasměrováním

Nová pravidla kladou větší důraz na to, aby hráč prováděl přípravu na ránu

samostatně bez pomoci svého nosiče či partnera, kteří již nesmí stát za hráčem ve směru hry a nasměrovávat jej. Stejně tak si hráč při zaujímání postoje nesmí položit hůl nebo jiný předmět na zem, aby si tím pomohl s nasměrováním.

Dálkoměry jsou povoleny automaticky

Ještě před několika lety byly předmětem debat a pochyb, zda hru zrychlí, nebo naopak zpomalí. Jejich použití muselo být výslovně povoleno místním pravidlem. Nyní jsou dálkoměry povoleny automaticky ve všech soutěžích. Nově jimi navíc smíte měřit i teplotu a vlhkost vzduchu. Pozor, nadále však platí zákaz měření výškových rozdílů a směru či síly větru.

Zabořený míč všude v poli

Beztrestná úleva pro zabořený míč, která dříve byla možná jen na ferveji, nyní platí s jednou výjimkou kdekoli v poli (které je vymezeno jako celá plocha hřiště kromě odpališť, trestných oblastí, bankrů a jamkovišť). Zmíněnou výjimkou jsou písečné oblasti, které jsou součástí pole (např. „waste bunkers“).

Díry po zvířeti

Mnozí asi máme v paměti někdy až absurdní debaty a zkoumání, zda nějakou díru na hřišti vytvořilo norující zvíře (či podle českých vydání pravidel před rokem 2008 hrabavé zvíře) a zda má tedy hráč nárok na beztrestnou úlevu. Ti z nás, kteří příliš nevyunikají v biologii, si mohou oddechnout – v pravidlech platných od letošního roku platí beztrestná úleva pro díry po jakémkoli zvířeti.

Hra z trestné oblasti

Pro odvážné hráče, kteří se nebojí zkusit zahrát ránu z trestné oblasti (dříve vodní překážka), odpadají některá omezení. Dříve nebylo možné při takové ráně založit, provést cvičný švih, dotknout se vodní hladiny či volného přírodního předmětu. I špičkoví profesionálové občas všechny tyto zákazy neuhlídali a vysloužili si penalizaci. Nově však jsou všechny tyto úkony v trestné oblasti povolené.

Nehratelný míč v bankru

Mohou nastat situace, kdy se míč octne v bankru v prakticky nehratelné pozici a možnost dropu s jednou trestnou v rámci bankru by hráči moc nepomohla. V takovém případě nyní můžete dropovat i ven z bankru, a to dozadu po spojnici jamka-míč. Za tuto variantu sice zaplatíte dvěma trestnými ranami, ale v některých těžko hratelných situacích to může být rozumná volba. Nadále pak platí, že s jednou trestnou ranou se může hráč z bankru vrátit na původní místo. To se někdy vyplatí víc než drop po spojnici a dvě trestné – mějte však na paměti, že při prvním neúspěšném pokusu o odehrání z bankru o tuto možnost přicházíte.

Překážení nesprávného jamkoviště

Doposud nesprávné jamkoviště podle pravidel překáželo pouze v poloze či prostoru švihů, tedy když hrozilo přímé poškození holí. Když však hráč měl míč mimo nesprávné jamkoviště, ale stál na něm a hrál, mohl ho také poměrně výrazně poškodit. Proto přichází velmi rozumná změna – hráč musí vzít beztrestnou úlevu od překážení nesprávného jamkoviště i v případě překážení v postoji.

Kdy je míč dohrán

Jestliže se míč opírá o praporkovou tyč v jamce a jakákoli jeho část je pod úrovní povrchu jamkoviště, považuje se za dohraný bez ohledu na to, jestli po vytažení praporkové tyče spadne do jamky, nebo nikoli. Míč, který se o praporkovou tyč opírá, ale není pod úrovní povrchu jamkoviště, a při manipulaci s tyčí se pohne, se musí beztrestně umístit na okraj jamky a dohrát.

Jiří Gut

PŘÁZDNINOVÉ TURNAJE NA LÍŠNICI

Rádi bychom vás během letních prázdnin pozvali na dva tradiční turnaje, které se ovšem letos uskuteční v méně tradičních termínech. Prvním z nich je oblíbený Texas Scramble týmů, který byl z června přesunut na 20. července. Druhým pak je jubilejní 30. ročník Poháru

Líšnice, jehož termín letos místo zářijového data vyšel na poslední srpnový den.

Mládež bude mít na Líšnici jako obvykle svůj turnaj (Regionální tour mládeže) ve druhé polovině srpna – tentokrát jeho termín 24. srpna předchází tradičnímu soustředění v Myštěvsi, na které mladí golfisté vyrazí hned následující den.

Přejeme všem účastníkům příznivé počasí a hezkou hru!

BAVTE SE GOLFEM NA LÍŠNICI

Od loňského roku běží projekt ČGF „Bav se golfem“, jehož cílem je zpřístupnit golf začínajícím hráčům a přilákat k této krásné hře i ty, kteří dosud s jejím vyzkoušením váhají. Také v našem klubu jsme se rozhodli odbourat některé bariéry, které mohou nové zájemce o golf odrazovat, a k projektu jsme se připojili.

Pro všechny, kdo by si chtěli na Líšnici golf vyzkoušet a poté třeba začít hrát více, přinášíme přehled produktů různých úrovní, které mohou v našem klubu využít.

Ochutnávka golfu

Náš trenér vás ve dvou hodinách seznámí s golfem, vyzkoušíte si odpálit první míčky a projdete se po hřišti. Veškeré vybavení vám zapůjčíme. Jako dárek dostanete golfový míček a slevu na navazující kurz. Cena balíčku je 490 Kč, každá další osoba platí jen 100 Kč.

Já se ten golf naučím!

Náš trenér vás v 6 lekcích tohoto kurzu pro začátečníky seznámí se všemi druhy golfových úderů, golfovými

pravidly a etiketou. Veškeré vybavení vám zapůjčíme. Po absolvování kurzu byste měli být připraveni ke hře na hřišti. Tento balíček stojí 2 990 Kč.

Moje první hra na hřišti

Pokud jste absolvovali náš Základní kurz nebo již máte první zkušenosti s golfem, vezme vás trenér na driving a hřiště. Zahrajete si s ním 9 jamek a můžete získat certifikát herní způsobilosti, se kterým můžete hrát na libovolném hřišti. Dále na vás čeká sleva na zakoupení členství v GKL. Cena balíčku je 1 990 Kč.

Členství v GKL

Staňte se členem klubu s bohatou a slavnou historií. Mezi naše členy patřila řada vynikajících osobností. Klademe důraz zejména na zachování tradic a golfové etikety. Naše členství na zkoušku zahrnuje 5 her na 9 jamek, 20 % slevu na další hry, 1000 míčů na drivingu a výrazné slevy na partnerských hřištích. Cena je 3 490 Kč. Nabídku standardních členství mimo projekt Bav se golfem najdete ve spodní části této stránky.

Podrobnější informace získáte a svůj vyhlédnutý balíček si rezervujete na webových stránkách Bav se golfem.

Marek Babšický, Jiří Gut

CO ROSTE NA NAŠEM HŘIŠTI: MODŘENEC ARMÉNSKÝ

Tuto 10 až 40 centimetrů vysokou mrazuvzdornou cibulovinu najdeme na několika místech líšnického hřiště, například na první jamce pod schůdky vedoucími k historickému odpališti.

Latinský název modřence arménského je muscari armeniacum. Existují dvě různá vysvětlení, od čeho může být tento název odvozen: buď od řeckého slova

moschos (pižmo), nebo od arabského spojení muschi rumi (vonět muškátem).

Modřence jsou součástí čeledi chřestovitých (Asparagaceae) a podčeledi hyacintovitých (Hyacinthae). V České republice se dále vyskytují modřence široolistý a modřence hroznatý (na jižní Moravě), modřence chocholatý a silně ohrožený modřence tenkokvětý.

Kvetoucí modřence v trávě u odpaliště jamky č. 1

Modřence arménský kvete v dubnu a květnu. Listy tvoří přizemní růžici, jsou necelý centimetr široké a až 30 centimetrů dlouhé. Květenství tvoří kompaktní hrozen o počtu 15 až 40 baňkovitých květů, které jsou modré barvy, skládají se ze šesti okvětních lístků a mají bledě modré až bělavé okvětní cípy. Plodem modřence je tobolka, na vrcholu zaoblená a v průřezu trojúhelníkovitá.

Jak napovídá název, tento druh modřence není u nás původní. Jeho domovinou je Malá Asie spolu se severozápadním Íránem, Kavkazem a jihovýchodní Evropou. U nás je pěstován jako okrasná trvalka v parcích a zahradách a často zplaňuje. Můžeme ho nezdítko spatřit i podél cest či železničních tratí, ale také v blízkosti rumišť nebo skládek.

Modřencům se dobře daří v propustných sušších půdách. Nejlépe jim vyhovuje slunné stanoviště nebo mírný polostín (často se vysazují pod opadavé stromy nebo keře). Množíme je dělením trsů, nejlépe v červnu nebo červenci, a oddělené cibulky pak sázíme 10 až 15 centimetrů hluboko.

Jiří Gut

Golfový
klub
Líšnice

Senioři

- první hra za 50 %
- roční hrací karta 7 000 Kč
- členství 10 000 Kč + 5 000 Kč roční hrací poplatek

Dospělí

- první hra za 50 %
- roční hrací karta 10 000 Kč
- členství 7 000 Kč + 8 000 Kč roční hrací poplatek
- manželé 10 000 Kč + 15 000 Kč roční hrací poplatek

Golfové party

- 4 za 3 – při plném flightu platíte jen 3 fee
- oslavte narozeniny s přáteli – narozeninový flight 1 000 Kč

Rodiny

- roční karta pro 2 dospělé a 2 děti do 18 let 23 000 Kč
- roční karta mládež do 13 let 3 500 Kč, do 18 let 5 000 Kč
- jednorázový rodinný flight 4 hráčů 1 500 Kč na 9 jamek
- členství (2+2) 10 000 Kč + 20 000 Kč roční hrací poplatek

Firmy

- firemní pas (30 předplacených her na 9 jamek) 12 000 Kč
- Golfový turnaj na 18 jamek pro 40 lidí (cannon start) 25 000 Kč